יב: מאימתי פרק ראשון ברכות

כרע בחיזרא. ולקמן (ד׳ כח:) אמרינן עד שירלה מיסר וכו׳ (ג) לא סגי בכריעה לבד ולאשו זקוף אלא בעי שיסוף הראש וכן איתא בירושלמי דפרקין ובלבד שלא יפוח יותר מדאי. אמר רבי ירמיה ובלבד שלא יעשה כהדין מרדוגא והייטו תרגום ירושלמי של לב (ויקרא יא) והלב כשהוא שותה לאשו זקוף. ובר״ה וי״כ שאנו שותין כל שעה בתפלה צריך ליהוי * שיגביה קודם שיסיים הברכה רק שיכרע בברון ושיגביה מיד דאמרינן לקמן סוף אין עומדין (ד׳ לד.) אם לא לשתות תחלת כל ברכה וסוף כל ברכה מלמדין אותו שלא יפחה:

והלכתא כותיה דרבה. דצריך לחתום המלך הקדוש והמלך המשפט ואם לא אמר * מחזירין אותו. וכן זכרנו ומי כמוך וכתוב לחיים וכספר חיים מחזירים אותו אם לא אמר. דכל המשנה ממנהג שנהגו חכמים אינו יוצא ידי חובתו וכך פסק רבינו יהודה אם פסק לו אם אמר אם לא אמר מחזירים אותו כדאיתא בירושלמי דתענית פ״ק היה מתפלל ואינו יודע אם הזכיר טל ומטר ואם לאו כל שלשים יום מחזקת שלא למוד. פירוש שלא אמר אלא כמו שהוא למוד עד עתה שלא אמר כן. אחר כן בחזקת שהזכיר והוא הדין לכל הדברים שצריך להזכיר כך הדין. ואם כן בעשרת ימי תשובה דליכא שלשים יום צריך לחזור. (ב)וי״ח כתב דאין מחזירין אותו מכל אותן דברים דלא פסק בספר בפירוש והביא ראיה לדבריו: **בקשו** לקבוע פרשת בלק בפרשת ק״ש ופפני מה לא קבעוה וכו׳. איתא בירושלמי לאותן ג׳ פרשיות שתקנו בקריית שמע לפי שבהן עשרת הדברות ועיין בו ותמצא הכל:

הדרן עלך מאימתי

ואילו אורים ותמים לא קאמר משום דקטליה לנוב עיר הכהנים ומנין דאחילו ליה מן שמיא שנא׳ (ויאמר שמואל אל שאול) [7][ו]מחר אתה ובניך עמי (ב)וא״ר יוחנן עמי במחיצתי ורבנן אמרי מהכא [8]והוקענום לה׳ בגבעת שאול בחיר ה׳ יצתה בת קול ואמרה בחיר ה׳ אמר ר׳ אבהו בן זוטרתי אמר רב יהודה בר זבידא בקשו לקבוע פרשת בלק בקריאת שמע ומפני מה לא קבעוה משום טורח צבור מ״ט אילימא משום דכתיב בה [9]אל מוציאם ממצרים לימא פרשת רבית ופרשת משקלות דכתיב בהן יציאת מצרים אלא אמר ר׳ יוסי בר אבין משום דכתיב בה האי קרא (ג)[10]כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו ולימא האי פסוקא ותו לא גמירי כל פרשה דפסקה משה רבינו פסקינן (ד)דלא פסקה משה רבינו לא פסקינן פרשת ציצית מפני מה קבעוה א״ר יהודה בר חביבא מפני שיש בה (ה)חמשה דברים מצות ציצית יציאת מצרים עול מצות ודעת מינים הרהור עבירה והרהור ע״ז בשלמא הני תלת מפרשן עול מצות דכתיב [11]וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה׳ ציצית דכתיב [12]ועשו להם ציצית וגו׳ יציאת מצרים דכתיב [13]אשר הוצאתי וגו׳ אלא דעת מינים הרהור עבירה והרהור ע״ז מנלן דתניא אחרי לבבכם זו מינות וכן הוא אומר [14]אמר נבל בלבו אין אלהים אחרי עיניכם זה הרהור עבירה שנאמר [15]ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני אתם זונים זה הרהור ע״ז וכן הוא אומר [16]ויזנו אחרי הבעלים: **מתני׳** [2]מזכירין יציאת מצרים בלילות (ו)א״ר אלעזר בן עזריה (ז)הרי אני כבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה (ח)בן זומא שנא׳ [17]למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך הימים כל ימי חייך העולם וחכ״א כל ימי חייך הלילות וחכ״א ימי חייך העולם״ז (ט)כל להביא לימות המשיח: **גמ׳** (י)תניא אמר להם בן זומא לחכמים וכי מזכירין יציאת מצרים לימות המשיח והלא כבר נאמר [18]הנה ימים באים נאם ה׳ ולא יאמרו עוד חי ה׳ אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים כי אם חי ה׳ אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שם אמרו לו לא שתעקר יציאת מצרים ממקומה אלא שתהא שעבוד מלכיות עיקר ויציאת מצרים טפל לו כיוצא בו אתה אומר [19]לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך לא

רב ששת [1]כי כרע כרע כחיזרא כי קא זקיף זקיף כחיויא: ואמר רבה בר חיננא סבא משמיה דרב [2]כל השנה כולה אדם מתפלל האל הקדוש מלך אוהב צדקה ומשפט חוץ מעשרה ימים שבין ראש השנה ויום הכפורים שמתפלל המלך הקדוש והמלך המשפט ורבי אלעזר אמר אפילו אמר האל הקדוש יצא שנאמר [3]ויגבה ה׳ צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה אימתי ויגבה ה׳ צבאות במשפט אלו עשרה ימים שמר״ה ועד יוה״כ וקאמר האל הקדוש מאי הוה עלה אמר רב יוסף האל הקדוש ומלך אוהב צדקה ומשפט רבה אמר המלך הקדוש והמלך המשפט והלכתא כרבה: ואמר רבה בר חיננא סבא משמיה דרב כל שאפשר לו לבקש רחמים על חבירו ואינו מבקש נקרא חוטא שנאמר [2]גם אנכי חלילה לי מחטא לה׳ מחדול להתפלל בעדכם אמר רבא אם ת״ח הוא (ו) צריך שיחלה עצמו עליו מ״ט אילימא משום דכתיב [3]ואין חולה מכם עלי (ואין) [ו]גולה את אזני דילמא מלך שאני אלא מהכא [4]ואני בחלותם לבושי וגו׳: ואמר רבה בר חיננא סבא משמיה דרב כל העושה דבר עבירה ומתבייש בו מוחלין לו על כל עוונותיו שנאמר [5]למען תזכרי ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם ה׳ אלהים דילמא צבור שאני אלא מהכא [6]ויאמר שמואל אל שאול למה הרגזתני להעלות אותי ויאמר שאול צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי (ז)וה׳ סר מעלי ולא עניני עוד גם ביד הנביאים גם בחלומות ואקראה לך להודיעני מה אעשה

כחיזרא. שכנו ביד אדם וחוכנו כלפי מטה בגמ אחת: **זקיף כחיויא.** בגמח ראשו תחלה ואח״כ גופו שלא תראה כריעתו עליו כמשי: **כחיויא.** כמתח הזה כשהוא זוקף עלמו מגביה הראש תחלה ומזקף מעט מעט: **המלך הקדוש.** לפי שנימים הללו הוא מראה מלכותו לשפוט את העולם: **המלך המשפט.** כמו מלך המשפט. כמו עשמי אהרון הכהן ויגבה ה׳ כמו אלון הכהן: **בחלומות.** על דומה ואמיתופל הוא אומר שהיו מ״מ: **למען תזכרי ובושת.** סיפיה דקרא בכפרי לך את כל אשר עשית: **גם בחלומות גם בנביאים.** ולא א״ל גם בתורים) לפי שמתנביא ממנו שלא יאמר לו אתה גרמת לעצמך שלא נענית בתורים ותומים לפי שהרגת את הכהנים: **ורננו.** מכרי מהכא שמעניין דאמרו לו: **והוקענום.** גבעונים אמרו לדוד בסוף ימיו שהיה רעב ג׳ שנים וישאל דוד את ה׳ ויאמר ה׳ אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית את הגבעונים) שהרג את הכהנים שהיו מפיפיים לגבעונים לחם ומיס שהגבעונים מתנם יהושע חוטבי עצים ושואבי מים למזבח (ב) ויאמר דוד אל הגבעונים ומה אכפר לכם וברכו את נחלת ה׳ והם אמרו לו יותן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום בגבעת שאול וכת קול יצאה וקיימה אחריהם במיר ה׳ דודאי הם לא אמרו במיר ה׳ שהרי לגנותו היו באין ולא לכבודו: **פרשם רבים.** אל תקח מאתו שכן ומרבית וגו׳ (ויקרא כה) וסמיך ליה יציאת מצרים: **ופרשם משקלות.** אבני לדק וגו׳ (ויקרא יט) סיפיה דקרא אשר הוצאתי אתכם וגו׳: **כרע שכב.** דדמי לבשכבו ובקומך שהקדוש ב״ה שומרנו בשכבנו ובקומנו לשכב שנוים ושקטים כארי וכלביא: **ולימא האי פסוקא.** וליכא טורח לבור: **עול מצות.** ועשיתם את כל מצותי: **מינים.** אומם (ד) הפיפכים טעמי התורה למדרש טעות ולילו: **וכן הוא אומר אמר נבל בלבו אין אלהים.** ואין לך נבל מן הכופר בדברי אלהים חיים: **מתני׳ מזכירין יציאת מצרים בלילות.** פרשת ציצית בק״ש ואע״פ שאין לילה זמן ציצית דכתיב וראיתם אותו וזכרתם (ו) אומרים אותה בלילה מפני יציאת מצרים שבה: **כבן שבעים שנה.** כבר הייתי נלאה זקן ולא זקן ממש שבאת עליו שיבה אלא שהעבירו רבן גמליאל מנשיאותו ומינו רבי אלעזר בן עזריה נשיא כדאיתא לקמן בפרק תפלת השחר (ד׳ כח.) ואותו היום דרש בן זומא מקרא זה: גמ׳

מזרעה ישראל יתן יי ביד פלשתים: שמואל א כח יט 8. יתן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליי בגבעת שאול בחיר יי ואמר הנני אני אתן: שמואל ב כא ו 9. אל מוציאם ממצרים כתוצאה ראם לו: בראשית כג כב 10. כרע שכב כאריה וכלביא מי יקיצנו ברוך ברוך וארור ארור: במדבר כד ט 11. והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: במדבר טו לט 12. דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: במדבר טו לח 13. אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם: במדבר טו מא 14. למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עלילה אין עשה טוב: תהלים יד א 15. ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובכל עמי אשה כי אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני: שופטים יד ג 16. והי כאשר מת גדעון וישובו בני ישראל וזנו אחרי הבעלים וישימו להם בעל ברית לאלהים: שופטים ח לג 17. לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: דברים טז ג 18. לכן הנה ימים באים נאם יי ולא יאמרו עוד חי יי אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: ירמיהו כג ז 19. ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל: בראשית לה י

עין משפט נר מצוה

סו א מיי׳ פ״ה מהלכות תפלה הלכה יג טור ושו״ע סי׳ ריח סימן קיג סעיף ד:
סז ב מיי׳ פ״ב שם הלכה יח סמג עשין יט טור ושו״ע סי׳ קיח וסי׳ תקפב סעיף ח:
סח ג מיי׳ פ״ח מהלכות ק״ש הלכה ג:

מוסף רש״י

ואילו אורים ותומים לא קאמר. ולפי כל מ״ש אמר לכם, כמו שאמרו למעלה (שמואל א כח טז). אתה ובניך עמי. שמואל קאמר לשאול כשהפלוהו פ״ב כמלא הפוגה (שרובין נג:). הרי אני בבן שבעים שנה. לא כן שבעים שנה היה, אלא שקבלה עליו זקנה בשנה שנתמנה נשיא כמו שגינו (ע״ר לקמן כח:) להזקנו ליה מיבר דלי מיוחיים, ואותו יום עמד בן זומא תלמיד (פירוש רש״י סי׳ עב. מחזור ויטרי הל׳ פסח סי׳ צה). ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות. פרשם בלילה שבקריאת שמע שבשחר כה יציאת מצרים, שלא היו נוהגין לאמר מצרים, שלא שמע של ערבית, לפי שאינה נוהגת אלא ביום, כדאמרינן (לקמן יד:) בתפילה דמרי הכי דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני ה׳ אלהיכם אמת, וסיינו דקאמר ר׳ אלעזר לא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות, ולא אמת ואמונה, דודאי היו רגילין לקרות קריאת שמע עם ברכות שלפניה ושל אחריה. לא זכיתי, לא נזדמני מכמיס שתאמר יציאת מצרים בלילות, שאני אומר אותה בלילות והם אוכלים על ידה יכולתי לנגמה בדבר זה לפי שהיתי יחיד וסמ רבים ואין דברי של יחיד בתקנה רבים. זכיתי, נזדמני, כמו (נדה נב:) זכיתה לרבנן, (סנהדרין לח:) תלן דחכי לתלמא, לשון נזדמן היה (פירוש רש״י ותוס״ו שם) כלומר לא יכולתי לגמר שתאמר יציאת מצרים בלילות, משום דעיקר גאולה ביומא הוה (האורה ח״א סי׳ צ:). **עד שדרשה** בן זומא. עד שבא בן זומא ודרש פסוק זה כל ימי חייך (פירוש רש״י ותוס״ו שם) סיה נקי כעשמי המקרלות (סוטה מח. על מ״ש שם משמה בן זומא בשלו הדרשנים). ימי חייך הימים כל ימי חייך הלילות. ימי חייך היה לו לאמר, כל לחה לי, לרבות יציאת מצרים בלילות (פירוש רש״י ותוס״ו שם). שעבוד מלכיות. גאולה לאחרונה (ירמיה מז יד).

הדרן עלך מאימתי

רבינו חננאל

נרב ששת כי כרע כרע בחיזרא) כשיכרע צריך שיהא ראשו כפוף כאנמון ולא יכרע כאמצעיתו וראשו זקוף. הכי גרסינן: אמר רבה כל השנה כולה אדם מתפלל האל הקדוש ומלך אוהב צדקה ומשפט ובעשרת אומר המלך הקדוש והמלך המשפט. ואע״ג דאמר ר׳ אלעזר דאפי׳ כיורד ימים שבין ר״ה ליו״כ אינו אומר אלא האל הקדוש שנאמר ויגבה ה׳ צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה. הנה אפי׳ בזמן המשפט אינו אומר אלא האל הקדוש, הלכתא כרבה דאמר המלך הקדוש והמלך המשפט. פי׳ המלך הוישב על המשפט, כמו וכל עם המלחמה, שפירושו וכל העם היורד אל המלחמה.

סליק פ״ק לפ״ש

מסורת הש״ס

א) [וחלכים], ב) [ומיוחין גב:], ג) גי׳ מהרש״ל כן פס כלבלי יקוס עד יאכל טרף וכ״כ בסדר״ן בחמחות], ד) [תענית מ:: מגילה כב.], ה) ב״מ עשר, ו) ספרי פ׳ רלה, ז) [לקמן כח.], ח) מכילתא פרשה כח פ׳ ב״ו, ט) נדפוסי׳ חסר׳ כל׳ יתי מיין, י) מכילתא שם תוספתא פ״ח ה״ב, כ) [בס״ח כח ו פיסא ולא עגנו ה׳ גם בחלומות גם בחזונים גם בנביאים], ל) [ב״ב כח], מ) [ס״ח: מלמדי הטלה], נ) [בחדר טוי], ס) [ל״ל ור״מ].

הגהות הב״ח

(א) גמ׳ אם ס״מ הוא וצריך לחזמים לרן שיחלה: (ב) רש״י ד״ה והוקענום וכו׳ מיס לחזמה ויקרא המלך לבבעונים מה אעשה לכם ובמה אכפר ונכרו: (ג) תוס׳ ד״ה כרע וכו׳ איסר וכו׳ פי׳ לא סני:

גליון הש״ס

תוס׳ ד״ה ברע כו׳ שיגביה כו׳. עי׳ תוס׳ לקמן ל״ח ע״ב ד״ה ומלאו:
תוס׳ ד״ה והלכתא כו׳ מחדרין אותו. עיין תוס׳ לקמן לד ע״ב ד״ה מאמנים:

רב ניסים גאון

זה ששנינו אמר רבי אלעזר בן (עזריא) [עזריה] הרי אני כבן שבעים שנה. פירשא מילתיה בפרק תפלת השחר (דף כח) כמשמה שהיה בין רבן גמליאל ור׳ יהושע בעת שהסכימו חכמים להעביר את רבן גמליאל מגדולתו ולהמליך תחתיו את ר׳ אלעזר בן עזריה אמר והא בר חמגיסרי אנא ולית לי חיוורתא אירחיש ליה ניסא והדרו ליה חמניסרי דאורי חיוורתא והיינו דתנן אמר ר׳ אלעזר בן עזרי׳ הריני כבן ע׳ שנה ולא בן שבעים:

תורה אור השלם

1. וְגָבַהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה:
ישעיהו ה טז
2. גַּם אֲנֹכִי חָלִילָה לִּי מֵחֲטֹא לַיְיָ מִנִּי וְגוֹל לְהִתְפַּלֵּל בַּעַדְכֶם וְהוֹרֵיתִי אֶתְכֶם בֶּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה וְהַיְשָׁרָה:
שמואל א יב כג
3. כִּי קִשְׁרָתָם כְּלֻכָם עָלַי וְאֵין גֹּלֶה אֹזֶן בְּרִית בְּנֵי עָם כִּן יְשֵׁי וְאֵין חֹלֶה מִכֶּם עָלַי וּגְלֹה אֹזֶן כִּי הֵקִים בְּנִי אֶת עֲבְדִּי עָלַי לְאֹרֶב כַּיּוֹם הַזֶּה:
שמואל א כב ח
4. וְאֲנִי בְּחָלְּוֹתָם לְבוּשִׁי שָׂק עִנִּיתִי בַצּוֹם וּתְפִלָּתִי עַל חֵיקִי תָשׁוּב:
תהלים לה יג
5. לְמַעַן תִּזְכְּרִי וְבָשְׁתְּ וְלֹא יִהְיֶה לָךְ עוֹד פִּתְחוֹן פֶּה מִפְּנֵי כִלְמָתֵךְ בְּכַפְּרִי לָךְ לְכֹל אֲשֶׁר עָשִׂית נְאֻם אֲדֹנָי אֱלֹהִים:
יחזקאל טז סג
6. וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל שָׁאוּל לָמָּה הִרְגַּזְתָּנִי לְהַעֲלוֹת אֹתִי וַיֹּאמֶר שָׁאוּל צַר לִי מְאֹד וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בִּי וֵאלֹהִים סָר מֵעָלַי וְלֹא עָנָנִי עוֹד גַּם בְּיַד הַנְּבִיאִים גַּם בַּחֲלֹמוֹת וָאֶקְרָאֶה לְךָ לְהוֹדִיעֵנִי מָה אֶעֱשֶׂה:
שמואל א כח טו
7. וְיִתֶּן יְיָ גַּם אֶת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּיַד פְּלִשְׁתִּים וּמָחָר אַתָּה וּבָנֶיךָ עִמִּי גַּם אֶת מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל יִתֵּן יְיָ בְּיַד פְּלִשְׁתִּים:
שמואל א כח יט 8. יִתֶּן לָנוּ שִׁבְעָה אֲנָשִׁים מִבָּנָיו וְהוֹקִעֲנֻם לַיְיָ בִּגְבַעַת שָׁאוּל בְּחִיר יְיָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲנִי אֶתֵּן:
שמואל ב כא ו 9. אֶל מוֹצִיאָם מִמִּצְרַיִם כְּתוֹצֵאת רְאֵם לוֹ: בראשית כג כב 10. כָּרַע שָׁכַב כְּאַרְיֵה וּכְלָבִיא מִי יְקִיצֶנּוּ בְּרוּכֶיךָ בָרוּךְ וַאֲרֻרֶיךָ אָרוּר:
במדבר כד ט 11. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְיָ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם:
במדבר טו לט
12. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת:
במדבר טו לח 13. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:
במדבר טו מא 14. לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ הִתְעִיבוּ עֲלִילָה אֵין עֹשֵׂה טוֹב:
תהלים יד א 15. וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ הַאֵין בְּבְנוֹת אַחֶיךָ וּבְכָל עַמִּי אִשָּׁה כִּי אַתָּה הוֹלֵךְ לָקַחַת אִשָּׁה מִפְּלִשְׁתִּים הָעֲרֵלִים וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן אֶל אָבִיו אֹתָהּ קַח לִי כִּי הִיא יָשְׁרָה בְּעֵינָי:
שופטים יד ג 16. וְהָיָה כַּאֲשֶׁר מֵת גִּדְעוֹן וַיָּשׁוּבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּזְנוּ אַחֲרֵי הַבְּעָלִים וַיָּשִׂימוּ לָהֶם בַּעַל בְּרִית לֵאלֹהִים:
שופטים ח לג 17. לֹא תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל עָלָיו מַצּוֹת לֶחֶם עֹנִי כִּי בְחִפָּזוֹן יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ:
דברים טז ג 18. לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם יְיָ וְלֹא יֵאָמֵר עוֹד חַי יְיָ אֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:
ירמיהו כג ז 19. וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים שְׁמֶךָ יַעֲקֹב לֹא יִקָּרֵא שִׁמְךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל:
בראשית לה י

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com